



**Sandi Horvat,
maturant 2003**

Moja Gimnazija

Čeprav je minilo že 16 let odkar sem zadnjič kot dijak sedel v gimnazijski klopi, se časov srednje šole zelo dobro in še pomembneje, zelo rad spominjam. Na gimnazijo me vežejo prelepi spomini, to so bili časi, ko so se okrepili in nadgradili moji temelji znanja, ki so mi v času po gimnaziji prišli še kako prav. Pa če tudi tega v času obiskovanja gimnazije nisem znal niti ceniti in se niti nisem zavedal kaj bodo ta štiri leta prinesla in kako bodo vplivala na potek mojega nadaljnjega življenja. Vendar so.

Ko pomislim na gimnazijo najprej pomislim na par sošolcev, ki so mi v letih obiskovanja šole polepšali moje dni, se z mano smejali, jezili, tudi jokali. Tesno s spominom o sošolcih, so povezani spomini z nekaterimi profesorji, še posebej tistimi, ki so poučevali tuje jezike – moja strast, kjer sem blestel. Poleg angleščine in nemščine, mi je gimnazija že takrat ponudila možnost, da sem vsa štiri leta obiskoval tudi pouk španščine. Začuda, nisem doštudiral tujih jezikov, ampak mi je vse to znanje omogočilo predvsem potovanje po svetu, da lahko še bolj opravljam svoje delo novinarja na nacionalnem radiu in televiziji, spoznavam zgodbe ljudi in jih predstavljam poslušalcem in gledalcem. Količina znanja in tudi izobrazba maturanta sta mi prinesla prvo zaposlitev – da sem lahko izvajal in nudil dodatno učno pomoč učencem ranljivih skupin v Prekmurju in tako v treh letih dojel vsaj kanček vsakodnevnega dne naših profesorjev na gimnaziji. Nekomu nuditi znanje, ki mu bo koristilo v prihodnje je nekaj neprecenljivega, nekomu izkazati pozornost in polepšati dan z nasmehom na hodnikih, v učilnici,

ki marsikomu v najstniških letih predstavljajo strah in trepet, pa je nekaj neponovljivega.

Zatorej, res, iskrena hvala vsem profesorjem za vso znanje, izkazano pozornost in hvala, da ste ravno vi stopili na pot mojega izobraževanja, ko je bilo to potrebno. Prepričan sem, da vsak stopi na pot takrat, ko mora, in da se vse zgodi ob svojem trenutku s svojim namenom, zato sem tudi jaz danes tam kjer sem – v svoji sanjski službi in na pravi poti.

S polno mero hvaležnosti in zadovoljstvom ob 100. obletnici čestitam nam vsem, ki smo prispevali svoj košček mozaiku, ki mu rečemo Gimnazija Murska Sobota.

Sandi Horvat

maturant 2003